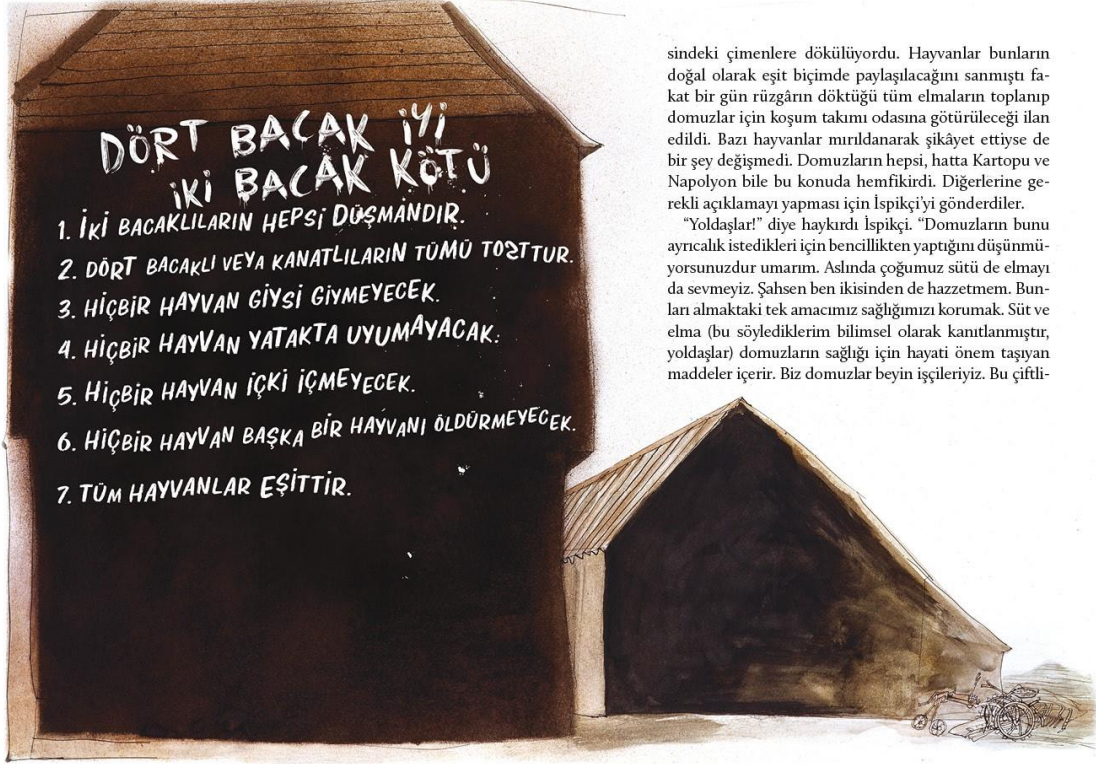

Arka bacakları üstünde yürüyen bir domuzdu gördükleri.

Evet, yürüyen İspikçi'di. Hatırı sayılır cüssesini o konumda taşımaya tam alışmamış gibi biraz acemi ama kusursuz bir dengeyle avluda dolaşıyordu. Az sonra çiftlik evinin kapısından hepsi iki bacağı üstünde yürüyen domuzlar uzun bir sıra halinde çıktı. Bazıları diğerlerinden daha becerikliydi, bir iki tanesi bir bastonun desteğini tercih edermiş gibi hafif sarsak yürüyordu ama her biri avluyu başarıyla aştı. Sonunda köpeklerin korkunç havlamaları ve siyah horozun tiz ötüşü duyuldu ve kapıda Napolyon belirdi; heybetli bir tavırla dimdik duruyor, mağrur bakışlarla çevresini süzüyor, köpekler çevresinde sıçrayıp oynuyordu.

Ön ayağında bir kırbaç taşıyordu.

sindeki çimenlere dökülüyordu. Hayvanlar bunların doğal olarak eşit biçimde paylaşılacağını sanmıştı fakat bir gün rüzgârın döktüğü tüm elmaların toplam domuzlar için koşum takımı odasına götürüleceği ilan edildi. Bazı hayvanlar mırıldanarak şikâyet ettiyse de bir şey değişmedi. Domuzların hepsi, hatta Kartopu ve Napolyon bile bu konuda hemfikirdi. Diğerlerine gerekli açıklamayı yapması için İspikçi'yi gönderdiler.

"Yoldaşlar!" diye haykırdı İspikçi. "Domuzların bunu ayrıcalık istedikleri için bencillikten yaptığını düşünmüyorsunuzdur umarım. Aslında çoğumuz sütü de elmayı da sevmeyiz. Şahsen ben ikisinden de hazzetmem. Bunları almaktaki tek amacımız sağlığımızı korumak. Süt ve elma (bu söylediklerim bilimsel olarak kanıtlanmıştır, yoldaşlar) domuzların sağlığı için hayati önem taşıyan maddeler içerir. Biz domuzlar beyin işçileriyiz. Bu çiftli-

